

[Vanggaard.]

er Titulaturen til Ministeriets Embedsmænd. Helt ligegyldigt er det dog næppe, at de Folk, der maa søge Ministerierne, ogsaa har en Forestilling om, hvilken Myndighed de paagældende Titler dækker over.

Det, jeg tænker paa, er, at det første Trin paa den ministerielle Rangstige er, som rigtigt er, Sekretær, derefter kommer Fuldmægtig, men saa bliver de paagældende Sekretærer igen, inden de rykker op til Stillingen som Kontorchef, nemlig Ekspeditionssekretær, som den paagældende Grad kaldes. Ved Sekretær forbinder Publikum Begrebet en Mand i en underordnet Stilling, ved Betegnelsen Fuldmægtig forstaaer man en Mand, der har en hel Del at sige, har Fuldmagt i visse Forhold. Det virker da fuldstændig desillusionerende, naar den paagældende Fuldmægtig paa ny bliver Sekretær. Jeg henstiller derfor til den højtærede Statsminister at disse Titulaturer ændres, saaledes at Rækkefølgen bliver fra neden af: Sekretær, Ekspeditionssekretær, Fuldmægtig, Kontorchef.

Valdemar Sørensen: Fra danske Kvinders Nationalraad er der til Regering og Rigsdag indsendt en Skrivelse med Anmodning om forøgede Bidrag til den forebyggende Børneforsorg. Nationalraadet henleder her Opmærksomheden paa, at Socialloven indeholder Bemyndigelse til Ydelse af Tilskud paa 50 pCt. til forebyggende Børneværnsinstitutioner og ligeledes til Støtte til Oprettelse af saadanne Institutioner. Man har naturligvis under de nuværende Omstændigheder i høj Grad manglet Midler til at holde denne Virksomhed ved lige, men navnlig ogsaa manglet Midler til Udvidelser. Nu hører jeg, at Finansudvalget vist nok i Dag har stillet et Beløb til Raadighed til Anvendelse i den Retning, Nationalraadet ønsker, og jeg vil da blot benytte Lejligheden her til at takke for denne Bevilling. Den vil falde paa et tørt Sted og paa et Sted, hvor man under de forhaandenværende Omstændigheder har en samfundsmæssig Interesse i, at der sættes noget ind.

Jeg har et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister i Anledning af den Mælkeordning, der er gennemført eller rettere sagt i sine Principper og Opbygning er fastlagt for de storkøbenhavnske Kommuner.

Da vi i sin Tid begyndte paa hele dette Mælkespørgsmaal i Rigsdagen, fik Handelsministeren en Bemyndigelse, som den højtærede Handelsministers Forgænger benyttede til først og fremmest at sikre Til-

førselen og Salget af Spandemælk til en billig Pris. Dette var det grundlæggende i den nye Mælkeordning, og det siger sig selv, at skal man have nogen begrundet Udsigt til under Mælkeordningen at holde Priserne ved Jorden over for de store Selskabers Interesse i først og fremmest at sælge den dyre Flaskemælk, maa man sikre Tilførselen af Spandemælk i et saadant Omfang, at Befolkningens Forbrug kan tilfredsstilles. Med andre Ord, Ordningens hele Virkning afhænger af, at man ikke med det Kvantum, der stilles til Raadighed, og som man nu maa vente forringet paa Grund af Produktionsmulighederne, forfordeler Spandemælken. Jeg gaar ud fra, at da det her drejer sig om den billigste Mælk, maa Tilfældet tværtimod være det, at man i første Række sørger for, at netop disse Tilførsler opretholdes, og at Afknappingen først og fremmest finder Sted paa de dyrere Mælkesorter, og jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Handelsminister, om der i Ordningen, saaledes som den foreligger, er taget nogle Garantier paa dette Punkt. Hvis det ikke er Tilfældet, frygter jeg for, at Ordningens Effektivitet vil vise sig langt mindre, end man har ventet. Jeg vil bede den højtærede Handelsminister om, hvis det er muligt, at fremkomme med nogle beroligende Udtalelser i Anledning af den Frygt, som mange Steder, baade i Forbruger kredse og i Detailhandler kredse, er kommet til Udtryk over for dette Forhold.

Jeg har saa et Par Bemærkninger i Anledning af Husleje forholdene. Da vi sidst behandlede Huslejevogtningen, var der en Del Tale om de Lempelser, der blev indført med Hensyn til Adgangen til at tage forhøjet Husleje ved Nyudlejning af opsagte Lejligheder. I og for sig er der ikke noget at sige til en saadan Bestemmelse, naar den haandhæves ud fra den Regel, at en Grundejer naturligvis maa have Lov til, naar han faar en ledig Lejlighed, at føre den op til en Lejehøjde, der svarer til, hvad man giver for lignende Lejligheder i Ejendommen eller i Kvarteret. Men jeg kan ikke sige andet, end at vi i de københavnske Lejerforeninger har haft Anledning til at danne os det Skøn, at den omtalte Bestemmelse, der administreres af Københavns Magistrat, administreres med en Liberalitet, som ikke forekommer os at ligge i Lovens Hensigt. Der er nemlig den Fare, at de Forhøjelser, man her kommer ind paa, naar de ikke strengt holder sig til det, Loven kræver: Ligestilling med lignende Lejligheder, kommer til at virke som et Pres, der efterhaanden lægger sig paa talrige andre Lejligheder som en Hen-